

Bilag II.

De her i Landet gældende Regler om Embeds- og Bestillingsmænds Ret til indtægtsgivende Bivirksomheder.

I vor Lovgivning findes ingen *almindelige* Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Ret til at have indtægtsgivende Virksomhed udenfor deres egentlige Embede eller Bestilling. At samme Person kan beklæde flere Embeder eller Bestillinger, er imidlertid forudsat i *Lov om Embedsmænds Lønningsforhold af 26de Marts 1870 § 5*, der for det Tilfælde, at der for Embederne eller Bestillingerne er fastsat særlig Lønning ved Lønningslove, bestemmer, at den paagældende i de sammenlagte Lønninger skal lide et Afdrag saa stort som Halvdelen af alle disse Lønninger med Undtagelse af den højeste, eller, for saa vidt flere ere lige høje, en af disse. I samme Lovs §§ 1 og 5 forudsættes det ogsaa, at Tjenestemanden kan have lønnet Virksomhed ved Siden af sit Embede. I *Lov Nr. 81 af 19. April 1907* om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1907—08 er det end videre ved Bestemmelsen i § 6 om Forening af flere af Statskassen eller af særlige i Finansloven opførte Fonds lønnede Embeder eller Bestillinger forudsat, at en saadan Kumulation af flere Embeder eller Bestillinger kan være tilladt. Ganske enslydende er den omhandlede Paragraf i Loven om Lønningstillæg for de tidligere Finansaar.

En Indskrænkning i denne Frihed er dog gjort ved „*Lønningslov for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, Udenrigsministeriets undtagne*“, af *22. Marts 1907*, der i § 2 bestemmer, at ingen Embeds- eller Bestillingsmand fremtidig kan ansættes saaledes, at han oppebærer Løn for mere end eet Embede eller een Bestilling *under Centraladministrationen*. En tilsvarende Bestemmelse findes for Udenrigsministeriets Vedkommende i den for dette Ministerium gældende *Lønningslov af 27. Maj 1908 § 4*, samt for Finanshovedkassens Vedkommende i *Lov Nr. 43 af 22. Marts 1907 § 2* om Lønninger for denne.

Som en Bestemmelse, der strejfer det foreliggende Emne, om end ganske særlige Betragtninger for dennes Vedkommende gør sig gældende, kan nævnes *Grundlovens § 56*, ifølge hvilken Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, ikke behøve Regeringens Tilladelse til at modtage Valget, og endelig paa samme Maade *Grundlovens § 58*, der udtaler, at det bliver nærmere at bestemme ved Lov, i hvilket Tilfælde en Rigsdagsmand, der befordres til et lønnet Statsembede, skal underkastes Genvalg.

Det bliver herefter nødvendigt at undersøge, om der gælder *særlige Regler* i den omhandlede Henseende for de enkelte Embeder, idet den ovenfor omtalte, i Loven om midlertidigt Lønningstillæg indeholdte, Forudsætning om Tilladeligheden af Kumulation jo ikke udelukker, at Overtagelsen af lønnede Bivirksomheder kan være forbudt, være sig ved specielle Lovbestemmelser eller med anden Hjemmel.

Som saadanne særlige Bestemmelser kan anføres *Forordningen om de lærde Skoler af 7. November 1809 III. § 23* og *Lov om Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 § 3*.